

Cursief#9: In Flanders Fields

Plots sta ik midden op een veldweg. Doel bereikt. Die stomme GPS weeral. Het is niet de eerste keer dat ik misleid word. Mijn contactpersoon had mij nog zo gewaarschuwd. Het komt door die twee glazen wijn. Ik drink normaal nooit alcohol 's middags, enkel deze ene keer. Ik wil niet achteruit rijden want het pad is glibberig. Dus rijd ik verder tot aan het bosje op het einde. Daar zal ik kunnen draaien. De weg houdt op. Rechts zie ik hardere grond. Ik rijd met een jeep, die moet dat aankunnen. Ik zwenk het veld op, maar na twee meter blokkeer ik. Toch nog eens gas geven. De jeep gaat scheefhangen. Ik zal toch niet? Ik open het portier. Het achterwiel is half weggezakt. Oh nee, nee, nee! Uitstappen dan maar. Mijn nieuwe schoenen met sierlijke hakjes en zwart met wit geruite stof op de puntige neuzen zakken weg in de klei.

Daar komt een jager op hoge laarzen. Of toch geen jager want over zijn schouder draagt hij een schop en geen geweer. Eddy zus en zo, zegt hij. Zoals ik uitlegde raken alle GPSen het noorden kwijt in Zonnebeke. Mevrouw? Anne-Marie zeg ik snel officieel, omdat ik ben bang dat hij gaat zingen van Mieke houdt u vast aan de takken van de bomen. Want ik sta daar met een stronk in mijn handen die ik als wig achter het achterwiel wil schuiven. Zet hem in achteruit, zegt Eddy zus en zo en ik doe wat hij vraagt, want zo'n jager van hier zal wel weten hoe het moet zeker. Mijn jeep verzakt tot aan het chassis. Ik zal u eruit scheppen, zegt hij. Een vechtlustig type deze Eddy. Ik ga mijn schoenen wat staan afvegen aan graszoden. Een netel strijkt langs mijn enkel. Vooruit terug in de auto, zegt mijn jager en ik zet de jeep in achteruit en ik zet hem in vooruit. Het zal toch niet lukken, zucht Eddy zus en zo, ik moet de boer bellen.

Bère, ik zit hier met een wuветje da weggezakt is. Zijn schouders schokken, haha. Ik zou de gremel op zijn gezicht er willen af slaan. Die koppige rode wijn ook. Mijn hoofd heeft de kleur van een rijpe boerenbiet en ik voel mij nog stommer dan het kalf dat mij daar in de wei lijzig staat aan te staren. Eddy vertelt wat over de streek en de grond en de grote oorlog. Een zwaar geronk kondigt de tractor aan. Hij rammelt het pad op. Dag madamtje hebde een probleemtje da, grmm. De kop van Bère is te groot voor zijn pet en oren, oren, mens toch en handen met kromme dikke duimen die een stalen kabel vasthaken achteraan mijn jeep. Als dat maar houdt. Grmm ik heb hier al veel verliefde koppeltjes gedepanneerd, hihi. Nog een zonnige lachebek dus.

Eddy fluit een liedje, Mieke houdt u vast of zo en hij kruipt achter mijn stuur. Ten aanval, roept hij. De tractorwielen draaien zot. Ik houd mijn adem in en zot plots krijgen ze grip. Mijn jeep kreunt. De banden spartelen in de aarde en dan wentelen ze ineens wellustig rond. Het veld smakt en slurp gulzig het water vanonder het chassis. Het gaat met schokjes achteruit. Na een minuut of tien, hoera. Eddy haalt het pad! De jongens van Zonnebeke hebben de veldslag gewonnen. Ik druk twintig euro in de knuist van Bère. Grmm, hij tikt tegen zijn pet en vertrekt naar het thuisfront. Kom mee naar mijn huis, zegt Eddy. Jaja, zeg ik, graag. Doe uw schoenen uit. Hij zijn jagerslaarzen. En ik ernaast: mijn mooie pumps met de sierlijke hakjes en de punten in geruite zwart met witte stof vol klodders vette modder, gesneuveld in Flanders Fields.